

derved, at de ere lige store for den Fattige og den Rige, og saaledes falde byrdefuldere paa den Fattige. Imidlertid er det jo bekendt, at det dog for en Deel udjævner sig, idet jo nemlig mange af de Fattige faae deres Kost, hvorved altsaa Afgiften falder paa dem, der give Kosten, og dernæst udjævnes det ved Hjælp af Arbejdslønnen, idet denne stiger, naar der er nogenlunde Concurrence, og altsaa derved Erstatning gives, eller idetmindste hyppigt gives, for Afgifternes Erlæggelse. Men ganske anderledes stiller det sig, som det allerede er klart af hvad den høitagtede Finantsminister har yttret, for Regerne, idet nemlig Regerne ikke saaledes kunne bestemme Arbejdslønnen, men denne er bestemt ved Laxt. Naar man altsaa bestemmer, hvormeget Regerne maae tage for deres Arbejde, saa kunne de ikke forhøje deres Arbejds løn i Forhold til, som deres Næringsmidler blive dyrere. Det er vel yttret af den høitærede Finantsminister, at der er taget Hensyn dertil ved Bestemmelsen af Arbejdslønnen. Imidlertid maa det dog bemærkes, at Laxten for Arbejdslønnen er givet, saavidt jeg erindrer, i Begyndelsen af 1849 og derimod Afgiften paa Mais først sat den 1ste Juli 1849, altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Aar efter. I dette halve Aar maa de altsaa have haft en forholdsvis højere Arbejds løn, end den, de nu faae. Dernæst forekommer det mig, at om end Soldsafgiften har virket usfordelagtigt paa dem, saa have de maafee ikke strax mærket det; thi da det er indirecte Afgifter, saa spores deres Indflydelse ikke strax, allerhelst for Folk, der staae paa et saa lavt Udviklingsstrin. Det forekommer mig, ved at betragte dette Reglement, og hvad der er bestemt som Afgift for Mais, rigtignok at Arbejdslønnen er meget lav. Men jeg tør, paa Grund af Materialernes Usfuldstændighed, idetmindste dem, jeg har kunnet benytte, ikke med Sikkerhed paastaae det, og da det er Noget, der hører til Discussionen om Afgiften paa Maismeel, saa vil jeg hellere opsætte at omtale det nærmere til anden Behandling, og haaber da, at den høitærede Finantsminister enten vil have den Godhed at ytre sig over, hvad jeg maatte fremføre, og derhos meddele de Oplysninger, som kunne bevirke, at Sagen fremstiller sig anderledes, end den har stillet

sig for mig. Men selv om vi antage, at Regerne ikke ere gaaede for nær, saa vil det dog være et Spørgsmaal: hvorledes stiller Sagen sig for Regerne selv? og naar de høre, at der er paalagt en Afgift paa Mais, og der paa samme Tid er givet Lempelse for Planterne, men Arbejdslønnen er bleven den samme, saa kan Sagen for dem neppe stille sig anderledes, end som om man vilkaarligt havde formindsket deres Arbejds løn. Nu har rigtignok den høitærede Finantsminister yttret, at der ikke er nogen Efterretning om Excesser fra Regernes Side, og heller ikke om, at der er ført nogen Klage over at Regerne saaledes faae, thi det bliver det dog i Virkeligheden, en ringere Arbejds løn. Men det maa jeg dog indtil videre antage som ikke aldeles afgjørende; thi for det Første er det ikke saa ganske let at erfare Regernes virkelige Stemning, allermindst naar man har en betydelig militair Styrke liggende i Landet, og det kan vel derfor fra den politiske Side være temmeligt betænkeligt, enten at gjøre det fornødent at holde en stor militair Styrke, maafee for længere Tid, eller at udsætte sig for et nyt Oprør af Regerne. Man kan dog ikke vel sige Andet, end at det er en meget uegentlig Emancipation, naar en Mand ikke beholder fri Raadighed over sit Arbejde, ikke selv kan bestemme Prisen derfor, og det synes altsaa, at man vel kunde have Grund til at frygte for, at naar Regerne bleve staaende i den Stilling, at de da kunde blive foranledigede til at gjøre et nyt Oprør. Jeg troer derfor, at Sagen har sine Betæneligheder, men især vil jeg rigtignok ønske, at jeg kan faae en klar Forestilling om, hvorvidt Regerne kunne taale de Vilkaar, hvorunder de ere stillede ved at svare Afgift af det, som er deres første Fornødenheder, og det er ikke saa ganske ubetydelig Afgift, paa samme Tid, som de ikke have Raadighed over Arbejds lønnen.

Finantsministeren: Maafee jeg maatte tillade mig i Anledning af, hvad den sidsteærede Taler har yttret, at meddele nogle enkelte Oplysninger, som jeg troer det vil interessere Thinget, at jeg meddeler strax. For det Første maa jeg gjøre opmærksom paa, at den provisoriske Anordning, som den funge-